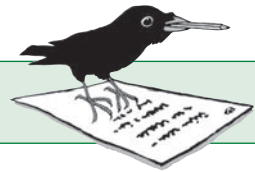

Reacties

Bizar gedrag van een Waterral (1)

In *het Vogeljaar* 62(4):232 trof ik een leuk stukje over een Waterral aan. Dat was voor mij een herkenbaar stuk. Er werd gevraagd of zulk gedrag vaker is opgemerkt. Mijn antwoord daarop is: 'Ja, ik heb iets soortgelijks meegemaakt'.

Ik ben ringer bij vogelringstation Meijendel. Daar vangen we ook Waterrallen op de trek. Die vindt alleen 's nachts plaats. Ik heb

gemerkt dat Waterrallen dan even weinig zien als wij. Daarom laat ik geringde Waterrallen niet zo maar los bij de uitgang van onze hut. Ik zet ze op het dak, waar ze aan één kant vrij zicht hebben op de nachtelijke hemel. Als ze even gezeten hebben zijn ze aan het donker gewend. Dan vliegen ze recht omhoog zonder in de bosjes verzeild te raken.

Onze hut ligt iets ingegraven en is alleen te bereiken door een trapje af te dalen. Op

een nacht in oktober 2007 zette ik een net geringde Waterral op het dak. Het was een opvallend fors en daardoor indrukwekkend exemplaar. Om hem beter te kunnen bekijken deed ik een paar stapjes omlaag zodat ik de vogel en profiel tegen de nachtelijke hemel kon bekijken. Maar deze vloog niet direct op. Hij deed een paar stapjes van mij vandaan, draaide zich toen om en liep recht op mij af. Benieuwd naar wat er ging gebeuren bleef ik staan. De vogel kwam vlak bij me, boog zich naar me toe en friemelde eventjes bijna teder met zijn snavel tegen mijn gezicht, toen draaide hij zich om en vloog weg. Een kusje van een Waterral! Het was de enige keer dat ik heb meegemaakt dat een wilde vogel naar me toe kwam en daadwerkelijk contact zocht. Het mag sentimenteel klinken maar het is één van de meest indrukwekkende ervaringen die ik met vogels heb.

■ Maarten Verrips, César Franckstraat 16, 2324 JN Leiden, email: mverrips@casema.nl.

Bizar gedrag van een Waterral (2)

Als reactie op het artikel over de Waterral in de rubriek 'Uit Het Veld' (*het Vogelaar* 62(4):232) het volgende:

Begin jaren negentig telde ik vogels voor de Vlaamse Gemeenschap in en rond het natuurgebied De Maatjes. Het is een grensoverschrijdend gebied met Nederland, waar men het 'De Matjes' noemt. Het Belgische deel bevindt zich in het noorden van de provincie Antwerpen, het Nederlandse in de provincie Noord-Brabant.

Op een avond ging ik er Waterrallen tellen met behulp van een geluidscassette. Het was al donker toen ik voor de tweede keer de cassette aanzette. Ik vond het geluid plots zo fel klinken: de Waterral zat aan mijn voeten en trapte er zelfs op. Bij mij kwamen de nek-haren omhoog!

■ Eddy Janssens, e-mail: e.janssens2@telenet.be.

Waterral op schoolplein

Na het lezen van het stukje over de Waterral (*het Vogelaar* 62(4):232) herinnerde ik mij een merkwaardige ontmoeting met een Waterral, inmiddels alweer een aantal jaren geleden.

Op 5 december 2000 liep ik om circa 08:10 uur het schoolplein op om naar mijn werk te gaan (Regionale scholengemeenschap 'Simon Vestdijk' te Harlingen). Bij aankomst riep een conciërge mij toe dat er 'een vreemde kip bij

de ingang zat'. Onmiddellijk zag ik dat het een Waterral was. De vogel liep wat bij de pedaalemmers rond. Ik kon het beest tot op een meter naderen. Pas toen ik hem probeerde te vangen vloog hij weg en verdween in de heggetjes tussen het schoolplein en de weg. Daar was de ral moeilijk te vinden en bovendien moest ik aan de arbeid natuurlijk. Het dier leek fit te zijn en had ook geen sporen van olie. Wellicht was het vermoeid, maar ik kan me niet meer herinneren of er kort tevoren een storm was geweest.

■ Eelco Brandenburg, Turfkade 38, 8701 JM Bolsward, e-mail: e.brandenburg@hetnet.nl

Bizar gedrag van een Waterral (3)

Gans mijn leven heb ik aan natuurbelieving gedaan, ben nu 75 jaar en woon in Willebroek bij Mechelen. Met veel aandacht heb ik het verslag over het 'Bizar gedrag van een Waterral' gelezen in *het Vogelaar*. Daarin wordt door Wim Smeets gevraagd of het beschreven gedrag van deze vogel vaker voorkomt.

Enkele jaren geleden bezocht ik geregeld een natuurgebied in mijn omgeving. Steeds voorzien van verrekijker, fototoestel en videocamera. Tijdens één van deze bezoeken merkte ik plots een Waterral op in één van de grachten. Ik bleef op ongeveer tien meter afstand onbeweeglijk staan uit schrik dat de vogel zou vluchten. Ik stelde mijn videocamera op scherp en begon te filmen. Na enkele minuten zette ik enkele stappen in de richting van de vogel. Uiteindelijk filmde ik de vogel zonder ook maar een enkele beschutting van op ongeveer twee tot drie meter. De Waterral deed geen enkele poging om te vluchten en bleef foerageren van links naar rechts in het ondiepe water. Na twintig minuten zat mijn tijd erop en moest ik weer vertrekken. De vogel bleef waar hij was. Op de terugweg naar huis vroeg ik mij af: 'Was dat nou echt of was het een droom?'

Veel vogelaars hebben zelfs nog nooit een waarneming van deze vogel gedaan, laat staan zo'n 'one man show' mee te maken. Mijn vrienden vogelaars konden hun ogen niet geloven toen ik hun de opname van de vogel toonde.

Wim Smeets mag gerust stellen dat hij een ongelooflijke waarneming heeft gedaan vanuit een ongelooflijk kijkpunt. Datzelfde geldt voor mij!

■ Desiré Tierens, Appeldonkstraat 207, 2830 Willebroek, België.